

Danskeren.

„Danskeren“ udkommer hver Tirsdag og Fredag.

Fredags-Udgave.

„Danskeren“ koster kun \$1.50 pr. Udgang.

Nr. 10.

Blair, Nebr., Fredag d. 3. Februar 1905.

14. Marg.

En interessant Retsfag.

Chicago City Railway Co. mod Inga Hansen.

Miss Hansens Selvbibnesbyrd.

En Sag, der i nogen Tid har været for Domstolene i Illinois, har vakt Interesse Landet over, ja ud over Landets Grænser. Det er Chicago City Railway Co., der har anlagt Sag mod den norske Pige Inga Hansen for Mened. Hun kom i 1898 til Stabe ved en Sporvognsulykke, og da hendes Bestafsigelse var saa alvorlig, at hun, som en nytt Doktor udtrykker det, „en Tid lang svævede mellem Liv og Død“ og siden var „lam, døv, stum og næsten blind“, saa anlagde hun Sagsmaal imod Kompagniet for \$50,000. Hun tabte imidlertid denne Sag, og siden vendte Kompagniet sig imod hende og anlagde hende for Mened. Hun stulde faktisk have svoret paa, at hun var lam eller „paralytisk“. Det syntes saa en Tid, som Sagen gik hende imod. Sporvognskompagniet havde jo baade Sagsførere og Vidner nok for Haanden, og Stallets Pige havde kun et daarligt Forsvar. Saa tog „Standinaben“ sig færlig af hende, og det blev vakt Sympati for hende blandt hendes Landsmand overalt i Landet, og der tilhørd sig baade fremragende juridisk og finansiel Hjælp for hende, saa der nu er Udset til, at hun skal få en retfærdig Behandling. Om det ikke sker under den paagaende Sagsførelse, vil Sagen blive appelleret.

En Beretning i Chicago Rec. Her. i Tirsdags viser imidlertid, at det ikke alene er blandt Nordmændene, Interessen er vakt for Inga Hansens, men ogsaa blandt Amerikanerne. Det er Proceduren Dagen forud, der berettes om, og der gives et Uddrag af Miss Hansens Vidnesbyrd i sin egen Sag.

Hun sad i en Indvaldstol foran Vidnekranken og var for Retten i hele 8 Timer. Bladet siger, at en detaljeret Retsfaglig fortælling af Miss Hansens Fortælling, i hvilken hun modtog Vidnerne paa Stallets Side. Hun angaaende Datoer fejlede hendes Huskommission. Hun fortalte om Ulykkestilfældet, og hvorledes hun faldt og blev ramt af en State Streets Cable Car, om flere Undersøgelser af Sagen, som vilde bevise, at hun ikke var en Indvaldst, men en Bedrager. Her et Udvaldt af hendes Vidnesbyrd:

Da jeg blev ramt paa Sporvognen, var jeg fort og blev blodstød af Mund og Næse, og mine Lemmer rødvædede. Med Mellemrum angreb jeg af Lammelse (paralysis). Af og til kunde jeg ikke gaa. Jeg tabte Synet paa venstre Øje. Den første Part af Liden kunde jeg ikke røre min venstre Arm. Jeg blev fuldstændig blind i Februar 1901, medens jeg gik til vort hjem paa 7th Ave.

„For en Tid kunde jeg gaa. Saa kom der et Anfald af Lammelse. Mine Lemmer var ubrugelige. Jeg kunde ikke svælge Føden, fordi min Strube var lam. I dette Aar paafulgte fuldstændig Lammelse. Jeg tog fra Lake Bluff Huset i en Klædesvogn, lagdes i en „baggage car“, bragtes til Chicago og blev henlagt hjælpeløs i en Stations Bagage-Varese for en hel Dag. Fra denne Tid, og indtil jeg rejste til Virginia, kunde jeg hørken se, høre, tale, gaa eller bruge min venstre Arm. Fortællingerne om min Alibiitet i Lake Bluff og andre Steder kommer fra en Festsagelse af Identitet.“

Saa afbrødes Forsøret af Miss Hansens af Advokat Patrick Carey for at lade Mrs. Adelaide Trumbull frem, et Vidne imod Miss Hansens. Hun havde strevet et Brev til hende, kort efter at hun var sat i Arrest. Et Brudstykke af dette Brev lyder saaledes:

„De er ikke stillet. De er i Arrest. Vidnesbyrdene er meget stærke imod Dem — stærke og klare nok til at lade Dem arrestere. Nu afventer De Forsøret for Staten Illinois' Ret — en temmelig alvorlig Tingenes Tilstand. Staten mener Forretning og er efter Retfærdighed — ingen Barmhjertighed længe. De er i Lovens Hænder. Deres Advokater kan ikke forandre Sagens Fakta. De hørten forefættelser eller betender sig at være gudfrægtige Mænd. De behandler sig lige Ting med Ringagt. Rære Inga, „gaa ud fra dem“. Befend enhver Ufandhed og Stuffelse. Sagen er meget stærkt imod Dem — med uomstøttelige Beviser. Giv Giv „State's evidence“, og maaste De tan gaa fri. Jeg har en god Plads for Dem blandt mine Venner, efter at De befender.“

„Hvad tilshynde Dem til at svare til Inga om at give „State's evidence“? Spurgte Advokat Carey Mrs. Trumbull.

„Jeg var bethymret angaaende hendes Sjæl“, svarede denne.

„Hvad indgav Dem dette Brev?“

„Den Helligaand.“

„De var ved „Jail“en inden en Time efter, at Inga var bragt der fra New York. Var det den Helligaand, eller var det Chicago City Railway Kompagnis Penge, som sendte Dem beril flere Gange?“

„Den Helligaand.“

Bladet slutter med at sige, at Miss Hansens vilde fortsætte sit Vidnesbyrd og blive trykforhørt af Staten næste Dag.

Mon dog ikke den hele Sag nu skulde tage en saadan Vending, at Sandheden kommer for Dagen og gaar Sporvognsførelsen imod. Det var jo ikke saa ueffent, om det rige Selstabs først kunde bebrage en statets Pige sin Erstatning fra og saa oven i Købet saa hende dømt for Mened og sat fast i længere Tid. Det vilde hjælpe til at affrætte andre til-Stade-komme fra at søge dem. Men om Selstabet tager i denne Sag, saa vil det jo vise, at Afgørelsen i den første er grundet paa Falst, saa Miss Hansens maaste til sidst kan vinde ikke alene Fritendelse for Anklage, men tillige sin oprindelige Sag mod Selstabet.

Smaalopper i Senatet.

A. D. Hughes, en Clerik i Statssenatet i Topeka, Kan., blev bragt til Beskuffet den 31. Jan., af en Smaalopperne. Alle Senatorer og de fleste af Senatsfunktionærerne har været ubet for Smitte.

Cornell-Dammen.

Den nye Cornell-Dæmning i Westchester County, New-York, i sit Slags det første Bygningsarbejde i Verden, er nu snart færdigt. Dammen antages at kunne blive faldt i Løbet af to Aar, og den vil da danne en seksten Mil lang Indsø. Arbejdet paa Dæmningen begyndte for ti Aar siden og har kostet \$9,000,000.

Stabuevanger Rusforjel.

En lang Rusfløde, hvorpaa femten Børn havde Plads, kolliderede i Bloomington, Illinois, med en stor Arbejdsvogn ved en Gadekrydsning. Den fets Aar gamle Carl Reynolds blev dræbt og flere alvorligt faarede.

Roosevelts Tale i Philadelphia.

Vi skal anvende Præsident Lincolns Principper.

Regeringen skal sikre de smaa og de store lige Chance.

I Mandags Aftes holdt Præsident Roosevelt i Union League i Philadelphia en Tale, som har vakt Opsigt Landet over. Han sagde bl. a.:

„Denne Klub grundedes for at holde Præsident Lincolns Hænder oppe, da han stod i Kampen for Union og Frihed. Vi har derfor Ret til at appellere til denne Klub for Bistand i ethvert Forsøg fra Regeringens eller Samfundets Side langs de Viner, som Lincoln har draget. Den store Præsident gav mange Lektier, som vi, der er kommen efter ham, burde lære. Blandt de vigtigste af disse er den Litte, at vi er uadskilligt sammenbundne for de og Vel, i hvilken Del af Landet vi saa lever, hvad Samfundsklasse vi tilhører, og hvilken Haandens eller Mandens Bestaffelse vort Livstads viser os. Lincoln, der mere udbragte end nogen anden Præsident, vi har haft, var det ligefremme Folks Præsident, var ikke desto mindre lige saa fjern som Washington selv fra at ville være Demagog. Med sit almindelige klare Fremsynethed saa han, at i en Republik som vor vilde den ene Folkelasses varige Bestand være betinget af almindelig Velstand. Medsat vilde Undertrykkelse af en Klasse berivte Ulykke overalt.“

De Principper, Lincoln i sin Tid anvendte til Løsning af Dagens Problemer, de samme maa vi anvende, dersom vi skal kunne vente en helbig Løsning af vor Tids Problemer, der i saa vid Udstrækning er industrielle. Just saa umuligt, som det er at udvilde en høj Moral, uden vi som Grundlag har de Kvaliteter, der i det mindste giver et Minimum af materiel Velstand, lige saa umuligt er det at vedligeholde materiel Velstand, med mindre der bag ved denne er et Grundlag af rigtig Livsførelse og Tænkning.“

Præsidenten lægger saa Vægt paa Rødvægheden af den enkelte Borgers gode Karakter, uden hvilken Regeringen intet formaar. Saa gaar han over til at vise, at Industriens store Udvikling i dette Land medfører Rødvægheden af, at Regeringens Tilsyn dermed forøges. Saa siger han videre:

„Hørken dette Folk eller noget andet frit Folk vil i Længden taale Brugen af den vældige Magt, som for Rigdom fører med sig — særlig Rigdom i inkorporeret Form — uden noget Steds i Regeringen at nedlægge en endnu større Magt, der fører Tilsyn med, at denne Magt bruges ikke alene i deres Tjeneste, som sidder inde med den, men tillige for og ikke imod det hele Folks Interesse.“

Efter at han har vist, at det kontrollerende Tilsyn ikke kan lægges i den enkelte Stats, men med Rødvæghed maa lægges i den føderale Regerings Hænder, fortsætter han (vi giver kun Brudstykker):

„Jernbanen, som var aldeles i Løbet, da vor Regering blev dannet, og da de store Principper for vor Retspleje blev nedlagt, er nu næsten alle Begne Heben den vigtigste og i mange store Landstrækninger den eneste Handelsvei. Manden, som kontrollerer dens Brug, kan ikke

tillades at kontrollere den i sin egen Interesse.“

„I nogen saadan „body“ som Interstate Commerce Commission, maa der i effektiv Form blive lagt en Autoritet, som fører Tilsyn med, at enhver, der benytter Jernbanen, og enhver, der ejer og bestyrer en Jernbane, paa den ene Side vederfares Retfærdighed og paa den anden Side øver Retfærdighed. Retfærdighed — saa vidt det er menneskeligt muligt at vise og saa Retfærdighed — er vor Regerings Grundlag. Vi forsøger ikke at lade den rige Mand ned, tværtimod, vi vil intet Angreb paa hans Rettigheder taale. Vi prøver ikke paa at give urimelige Fordele til den fattige, fordi han er fattig, men vi stræber efter at give den Mand, der har kun smaa Midler, akturat lige saa god en Chance som den, der har større Midler.“

„Vi har ikke i Sinde, at denne Republik skal fejle, som de gamle Republikker fejlede, i hvilke der opkom Klasseregering, der resulterede i, enten at de fattige plyndrede de rige, eller de rige undertrykte og paa en eller anden Maade trælhandte de fattige. For i hvilket Tilfælde vil det betyde Udslæggelse af fri Institutioner og personlig Frihed. Vor Regering anerkenner ikke Klasser. Den er baseret paa Alverdenshed af Indvildet. Vi er ikke for den fattige Mand som saadan, heller ikke for den rige Mand som saadan. Vi er for hver Mand, rig eller fattig, forudat han handler retfærdigt og ærligt med sine Medmennesker, og naar en Mand intet ondt gør, saa maa Regeringen se til, at han ingen Uret lider.“

Svar til Præsidenten.

Det meldes fra New-York, at Samuel Spencer, Præsidenten for Southern Bamen, den 1. ds. udstedte en Erklæring, som maaste kan betragtes som Jernbanernes Svar paa Præsident Roosevelts Tale i Philadelphia.

Spencer erklærer, at hvad Rabatter angaar, er Jernbanerne, Landet og Kongressen paa Præsidentens Side; men han gør opmærksom paa Forskellen mellem det at rette paa Misbrugen af Rabatter og det at bestemme Fragtpriiserne.

„Dersom Misbrug finder Sted, hvad der ganske vist er Tilfældet, saa kan jeg trygt sige, at Landets Jernbaner er enige med Præsidenten i, at slige Misbrug bør rettes. Præsidenten har Ret; og det store Flertal af Jernbaneselskaberne vil give ham sin varmeste Tilslutning, naar han mener, at samvittighedsfulde Jernbanemænd bør bestyttes mod mindre samvittighedsfulde Konkurrenters ulovlige Handlinger. Men den nu foreslaede Loojgioning, som gaar ud paa at forlene Mellemstats-Kommissionen med Myndighed til at bestemme Fragtpriiser, vil ikke yde saadan Bestyttelse, men nødvendigvis straffe den uskyldige i Stedet for den skyldige.“

Kvindernes Stemmeret.

Kvindene i Kansas vil ganske vist saa Anledning til at stemme paa Præsident og Vice-Præsident ved næste Nationalvalg. Kvindernes Komite i Legislaturens Repræsentanthus har nemlig anbefalet et Lovforslag, som giver Kvindene det Privilegium, og et Flertal af Husetets Medlemmer er i Favn af Forslaget. Saavidt vides, er der ringe Opposition i Senatet, og Guvernør Hoch vil med Glæde sanktionere Lovforslaget.

Czaren er atter populær.

Han genvinder Arbejdernes Tillid ved Løfter om Reforme.

Stillingen betydelig bedre.

Der meldes fra St. Petersburg den 2. Febr., at Stræksituationen er bedredes betydeligt som Følge af en Konference, Czaren i Onsdags havde med en Deputation af Arbejdernes.

Et Udvalg paa 34 repræsenterede de forskellige Fabrikker og Værksteder i St. Petersburg, fulgtes ud til Czarens Residens Tsarsko Selo af Generalguvernøren Treppoff og Finansminister Katlovskoff. De modtoges meget faderligt af Keiseren, der hilste dem: „God Dag, mine Børn!“ Arbejdernes svarede til Gengæld: „Vi ønsker Deres Majestæt godt Helbred!“

Saa talte „den lille Fader“ om de sidste Tiders betragtelige Begivenheder, Rødvægheden af at bruge Magt, formandede i i Udbyghed og gav gode Løfter. Alle politiske Arrestanter skal blive løsladt, og Præsidenten skal faa fuldstændig Frihed. Der tales om en russisk „magna charta“, udarbejdet af Agerbrugministeren, og den skal blive offentliggjort om ti Dage, og der skal foretages forbaasende Forandringer i Regeringsformen. Til Bevis for, at Czaren mener det alvorligt med sine Løfter, kan det maaste tjene, at han har givet \$25,000 til dem, der har lidt under Striken.

Desuden er der til den gode Følelses Genoprettelse gjort dette fra Arbejdernes Side, at de har lovet Arbejdernes, der gaar tilbage, Betaling for hele den Tid, de har været paa Strike.

Medens Striken saa nu praktisk er endt i St. Petersburg og ligesaa i Moskva, er der fremdeles Uro i Polen og andre Steder i Rusland. Der er ogsaa fornødig berettet om et større repræsentativt Møde for Aflen og Remstboerne i Karkov, hvor der blev vedtaget en Adresse til Czaren. Den tuder nu ikke paa, at alle i det russke Rige lader sig faa let tilfredsstille som Arbejdernes.

Kentucky og West Virginias Legislaturer støtter Roosevelt.

Legislaturens Repræsentanthus i Frankfurt vedtog den 31. Jan. en Beslutning om at støtte Præsident Roosevelts i Arbejdet for Udvidelse af Mellemstats-Kommissionens Magtomraade.

I West Virginia vedtog begge Legislaturens Huse samme Dag Beslutninger, hvori Præsident Roosevelts Planer for Kontrol over Jernbanerne anbefales.

Stor Arbejderforening. „Associated Building Trades“ i New-York er nu et Faktum. Denne store Centralforening omfatter 33 Foreninger med tilsammen 75,000 Medlemmer; den bestaar af fem Repræsentanter for hver af de underordnede Foreninger. „Board of Working Delegates“, som skal holde Møde hver Onsdag, vil beordre Striker efter Møndagvis af Centralforeningen.

9,028 faldte Stemmer.

Angaaende Undersøgelseskomiteens Arbejde i Denver meldes: Undersøgelseskomiteen indberetter, at der blev afgivet 9,028 faldte Stemmer i Denver County, og at fra een til fire Personer steb dem alle. Komiteen aabnede 104 Valg-

urner. Af de 29,141 Stemmer var 19,161 for Adams og 9,311 for Peabody. 7,808 af de faldte Stemmer var demokratiske og 1,220 republikanske.

Dersom Legislaturen efterkommer Peabodys Forlangende om at forlæste hele Stemmeregningen i alle disse Precincter, vilde Peabodys Pluralitet i hele Staten blive 7,620. Men dersom Legislaturen berimod kun fratrukker de Stemmer, som v'terlig er faldte, vil Guvernør Adams endda have en Pluralitet af 2,186.

Højesteretskendelse i Beestruksagen.

United States Højesteret har nu afgivet sin kendelse i Beestruk Sagen, og Truften lendes skyldig. Retten opsummerer sin Dom over Trustens saaledes: „En Kombination af dominerende Styrrelse af frit-Køb-Handlere overalt i de Forenede Stater — for ikke at byde imod huetandre paa Markederne i de forskellige Stater, — for at bøde Priserne op i nogle faa Dage i den Hensigt at faa Kreaturerne til at vende deres Kreaturer til „stock-hard“erne, — for at faldsaa C-løspriiserne og tilbageholde Førendelse, naar de finder det nødvendigt, — for at faldere en ensformig Kreditliste og at holde en „blacklist“, — for at tvinge Jernbanerne til at give den ulovlige „rates“ i den Hensigt at udelukke deres Konkurrenter.“

Disse Ting fordammer Højesteret som lovstridige, og Truften faar at vide, at dersom den ikke retter sig efter denne Afgørelse, vil den blive forfulgt efter Kriminalloven.

Præsidenten betragter Kendelsen som en betegnende Sejr, og baade ham og Justitsminister Moody samt alle Kabinetsmedlemmerne er enige om, at Lovens skal absolut have over for Truften.

Den koldeste Dag.

I Gaar Morges var det koldeste paa disse Egne og forreften over hele Vesten og langt syd paa, end det har været i mange Aar.

Fra Omaha berettes der om 25 Grader under Null, men Regeringstermometeret viste meget lavere Temperatur mange andre Steder. Her i Blair viste det 33 Grader, i Arlington 30, i Central-Nebraska 27, i Wakefield 38, Hartington 31, Davenport 32, Lyons 34, Fremont 28, O'Neil 34, Creighton 38. Det er den laveste Temperatur, der er berettet om fra Nebraska. Fra Byer i Iowa: Sioux City 30 Gr., Atlantic 36, det koldeste siden 19. Jan. 1892, da Termometeret registrerede 38 Gr. under Null.

Fra Syd-Dakota: Huron 36 Gr. Det synes altsaa, som Nebraska denne Gang har faaet sin rigelige Broderpart af Kulden. Men herfra har vi rigtig nok de fleste Beretninger. Der berettes ogsaa om Snefald flere Steder, og fra Beatrice nebe syd i Staten berettes der om Blizzards, ligesaa fra Kansas City og flere Steder i Kansas.

Fra den vestre Part af Nebraska berettes der om Tab af Kreaturer, men man ved ikke endnu, om det er frost.

Ritty.

Oversat fra Engell ved Ellen. En god lille Bog paa 40 Sider, godt Papir og Omflag, 10c.

Danish Publishing House, Blair, Nebr.